

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 30ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ 1961

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΙΩΑΝΝ. ΤΡΙΚΚΑΛΙΝΟΥ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΑΓΓΕΛΙΑ ΘΑΝΑΤΟΥ ΜΕΛΟΥΣ

Ὁ Πρόεδρος, ἀρχομένης τῆς συνεδρίας, ἀγγέλλων τὸν θάνατον τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Νικ. Λούβαρι, συμβάντα τὴν 26ην Μαρτίου ἐ.ξ., εἶπε τὰ ἑξῆς.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν μετὰ βαθυτάτης λύπης ἀναγγέλλει τὸν θάνατον ἐπὶ λέκτου μέλους αὐτῆς τοῦ Νικολάου Λούβαρι.

Ὁ Νικόλαος Λούβαρις ἐγεννήθη εἰς Τήνον τὸ 1887 καὶ ἐσπούδασε θεολογίαν καὶ φιλοσοφίαν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, ἀκολούθως δὲ εἰς Λειψίαν ὡς ὑπότροφος τοῦ ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας Τήνου.

Ἐπανελθὼν εἰς Ἑλλάδα ἐδίδαξεν ἀπὸ τοῦ 1914 μέχρι 1917 ὡς καθηγητῆς τοῦ Ἀρσακείου Ἀθηνῶν, κατόπιν δὲ μέχρι τοῦ 1923 ὡς Διευθυντῆς τοῦ Διδασκαλείου Ἀρρέων Θεσσαλονίκης.

Βραδύτερον, τὸ 1925, ἐξελέγη καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν εἰς τὴν ἔδραν τῆς ἐρμηνείας τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἀπὸ δὲ τοῦ 1933 ἐδίδαξε καὶ εἰς τὴν Πάντειον Σχολήν, Μαράσλειον Ἀκαδημίαν καὶ Διδασκαλεῖον Μέσης Ἐκπαίδευσως. Τέλος, προπολεμικῶς, ἀνηγορεύθη ἐπίτιμος διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Χαϊδελβέργης.

Αἱ ὑπηρεσίαι τὰς ὁποίας προσέφευρεν ὁ Νικόλαος Λούβαρις εἰς τὰ ἀνώτερα ἰδρύματα τῆς χώρας μας ὑπῆρξαν πολυτίμοι καὶ δὲν ἐβράδυναν νὰ τύχουν γενικῆς ἀναγνωρίσεως. Πολύτιμος ἐπίσης ὑπῆρξεν ἡ συγγραφικὴ προσφορὰ τοῦ σοφοῦ συναδέλφου εἰς θρησκευτικὰ καὶ φιλοσοφικὰ ἔργα.

Τέλος ὁ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς χώρας μας ἐκ τῆς ἐχθρικῆς κατοχῆς ἐπαναδιορισμὸς τοῦ Νικολάου Λούβαρι ὡς ὁμοτίμου καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἡ βραδύτερον ἀκολουθήσασα ἐκλογή του ὡς μέλους τῆς Ἀκαδημίας Ἀθη-

νών, ὡς καὶ ἡ δημοσίᾳ δαπάνη κηδεῖα του ἀποτελοῦν δικαίαν καὶ πανηγυρικὴν ἀποκατάστασιν αὐτοῦ διὰ τὴν καθόλου ὑπὲρ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἐπιστήμης δρᾶσίν του.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΥ

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. Παναγ. Μπρατσιώτης, παρουσιάσας τὸ βιβλίον τοῦ *Alfred Müller-Armack, Religion und Wirtschaft*, Stuttgart 1959, εἶπε περὶ τοῦ περιεχομένου του τὰ ἑξῆς.

Ἔχω τὴν τιμὴν, μὴ ὄν οικονομολόγος ἀλλὰ μόνον ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς εἰδικότητός μου ἑξετάζων τὰ πράγματα, νὰ θέσω ὑπ' ὄψιν τῆς Ἀκαδημίας ἡμῶν εἰς εἰδικὴν παρουσίᾳσιν τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον *Religion und Wirtschaft* καὶ τὸν ὑπότιτλον *Geistesgeschichtliche Hintergründe unserer Europäischer Lebensform*, ἐν Στουτγάρτη ὑπὸ τοῦ οἴκου Kohlhammer, τὸ 1959, ἐκδοθὲν περισπούδαστον ἔργον τοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Κολωνίας καθηγητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῆς Κοινωνιολογίας τοῦ πολιτισμοῦ κ. Alfred Müller-Armack, ἤδη Staatssekretär, οἷονεὶ ὑφυπουργοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τῆς Δυτ. Γερμανίας, ὑπὸ Ὑπουργὸν τὸν γνωστὸν ἐπιφανῆ οικονομολόγον, ἀντιπρόεδρον τῆς κυβερνήσεως τῆς Βόννης, κ. Erhard, τὸν ὁποῖον εἶχε συνοδεύσει ὡς πρῶτος του ἐπιστημονικὸς συνεργάτης ὁ ἡμέτερος συγγραφεὺς κατὰ τὴν πρὸ ὀκταετίας ἐπίσημον ἐπίσκεψίν του εἰς Ἀθήνας. Τὸ ἔργον τοῦτο, τμήματά τινα τοῦ ὁποῖου εἴλκυσαν ἰδιαιτέρως τὸ διαφέρον μου, ὡς θεολόγου, ἀποτελούμενον ἐξ 620 σελίδων, περιέχει ὄχι μόνον ἐργασίας αὐτοτελῶς ἐκδεδομένας καὶ πρὸ πολλοῦ ἔξηνητλημένας τοῦ διαπρεποῦς τούτου οικονομολόγου καὶ κοινωνιολόγου, ἀλλὰ καὶ τινὰς ἀνεκδότους. Αἱ ἐκδιδόμεναι ἐργασίαι φέρουν τοὺς ἑξῆς τίτλους: α) Wachstumsringe unserer Kulturform (κύκλοι ἀναπτύξεως τῆς μορφῆς τοῦ πολιτισμοῦ μας), ὅπου ἐρευνῶνται ἱστορικῶς οἱ διάφοροι ἐπάλληλοι κύκλοι ἀναπτύξεως τῆς μορφῆς τοῦ πολιτισμοῦ μας. β) Genealogie der Wirtschaftsstile (Γενεαλογία τῶν οικονομικῶν ρυθμῶν), ὅπου ἑξετάζονται οἱ διάφοροι ρυθμοὶ τῆς οἰκονομίας ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον (τοῦ ὅρου Stil χρησιμοποιουμένου κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὴν χρῆσίν του εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς τέχνης) καὶ τῆς πραγματείας ταύτης ἀποτελούσης τὸ κέντρον ἅμα καὶ τὴν ἀφετηρίαν τῆς θρησκευτικοκοινωνιολογικῆς ἐρεῦνης τοῦ συγγραφέως. γ) Zur Metaphysik der Kulturstile, ἐνθα ἑξετάζονται τὰ διάφορα εἶδη τοῦ πολιτισμοῦ ἐξ ἐπόψεως μεταφυσικῆς καὶ ὑπὸ τὸ φῶς τῆς Κοινωνιολογίας τῆς θρησκείας. δ) Über die Macht des Glaubens in der Geschichte, τ.ἔ. περὶ τῆς δυνάμεως τῆς πίστεως ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἐξ ἐπόψεως οἰκονο-